

זוהר פרשת לך (פט).

בוא וראה בשעה שברא הקב"ה את העולם לא נברא אלא על ברית, כמו שכתוב בראשית ברא אלהים וגו', בראשית ברי"ת א"ש

ז) לעברך בברית ה' אלהיך וגו', אמר רבי שמעון, בוא וראה בשעה שברא הקב"ה את העולם לא נברא אלא על ברית, כמו שכתוב בראשית ברא אלהים וגו', בראשית ברי"ת א"ש, והיינו שעל ברית הקים הקב"ה את העולם, וכתיב (ירמ' ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, שהרי הברית הוא מקשר מדת היום עם מדת הלילה שלא יפרדו^[1], אמר רבי אלעזר כשברא הקב"ה את העולם על תנאי היה, שאם יקבלו ישראל את התורה הרי טוב, ואם לא הרי אני אחזיר אתכם לתהו ובהו, והעולם לא נתקיים עד שעמדו ישראל אצל הר סיני וקבלו התורה, ואז נתקיים העולם^[2], ומיום ההוא והלאה הקב"ה בורא עולמות, ואיזה הם, היינו זווגי האנשים, שהרי מן הזמן ההוא הקב"ה מזווג זווגים, ואומר בת פלוני לפלוני, ואלו הם העולמות שהוא בורא.

זוהר פרשת לך (צא):

כל פעולותיו של הקב"ה בקיום הם, ועמדו לפניו עד שירדו לעולם, כדמיון זה כתוב כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום

א) כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום, אמר רבי חייא, בוא וראה כמה הם גדולים מעשי הקב"ה, שהרי האומנות והצורה שבאדם היא כדמיון העולם, ובכל יום ויום הקב"ה בורא עולמות, שמזווג זווגים לכל אחד ואחד כראוי לו, והוא מצייר תמונתם טרם שיבואו לעולם, בוא וראה שאמר רבי שמעון כתוב זה ספר תולדות אדם, וכי ספר היה לו, אלא דרשו שהקב"ה הראה לו לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו', ואיך הראה לו, אפשר תאמר שראה ברוח הקודש שהם עתידים לבוא לעולם, כמי שרואה בחכמה מה שיבוא לעולם, לא כן, אלא ראה בעין לכלם, וכל התמונות שעתידיים האנשים לעמוד בהם בעולם כולם ראה כעין, מה הטעם, לפי שמיום שנברא העולם כל הנפשות העתידות לעמוד באנשים, כולן עמדו לפני הקב"ה באותה צורה ממש

זיו הזוהר

היסוד. ז. רבי אלעזר לא פליג אלא שרבי שמעון דורש האותיות ברי"ת מן בראשית. ור' אלעזר דורש האותיות א"ש מן בראשית דהיינו התורה. ככתוב מימינו אש דת למו.

ו. בזכות ישראל נוטרי ברית המרמז על ספירת היסוד, גורמים בעבודתם יחוד תפארת עם מלכות. שהם מדת היום ומדת הלילה. עלמא דכורא עם עלמא דנוקבא. שנתקשרים זה עם זו על ידי ספירת

העמידות לעמוד בה בעולם הזה, כדמיון זה, כל אותן הצדיקים לאחר שיוצאים מעולם הזה כל נפשותיהם עולות, והקב"ה מזמין להן תמונה אחרת להתלבש בה כדמיון שהיו בעולם הזה, לפיכך נמצא שכולם עמדו לפניו, וראה אותם אדם הראשון בעין, ואפשר תאמר שלאחר שראה אותם לא עמדו בקיומם, בוא וראה כל פעולותיו של הקב"ה בקיום הם, ועמדו לפניו עד שירדו לעולם, כדמיון זה כתוב כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום וגו' ואת אשר איננו פה עמנו היום, כמו שדרשו שכל האנשים העתידים להיות בעולם כלם נמצאו שם.

מראות אחרים ומדרגות עליונות היו רואים ומסתכלים עין בעין, והיו משתוקקים להסתכל ולראות בכבוד רבונם, ולפיכך היו רואים כבוד העליון בלבד
כאן יש לעיין, שהרי כתוב ואת אשר איננו פה עמנו היום, ומשמע שבכללם גם אלו שיצאו מאותן שעמדו שם^[ח], לפי שכתוב עמנו היום, אבל לא כתבו עמנו עומד היום, אלא ודאי כולם עמדו שם, אבל לא היו נראות לעין, לפיכך כתבו עמנו היום, אף על פי שלא נתגלו לנו, ואם תשאל מפני מה לא נתגלו כאן, כמו שנתגלו לאדם הראשון, שראה אותן עין בעין, והרי כאן היה ראוי יותר שיתגלו לכל, אלא כאן שניתנה התורה לישראל, מראות אחרים ומדרגות עליונות היו רואים ומסתכלים עין בעין, והיו משתוקקים להסתכל ולראות בכבוד רבונם, ולפיכך היו רואים כבוד העליון בלבד ולא ענין אחר, ועל כן כל האנשים העתידים לקום בעולם, עומדים כלם לפני הקב"ה באותן התמונות ממש שעתידיים לקום בהם, זה שכתוב (תהלים קל"ט) גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו, גלמי ראו עיניך, מה הטעם, לפי שתמונה האחרת העליונה היתה כזו.

זוהר פרשת ויחי (רלג):

זאת הנשמה שעומדת בעולם הזה, כך עומדת לפני הקב"ה, ומשביע אותה הקב"ה שתשמור מצות התורה ולא תעבור על החקים שלה

רבי חזקיה אמר גלמי ראו עיניך וגו', בוא וראה כל אותן הנשמות הבאות מיום שנברא העולם, לכן עמדו לפני הקב"ה טרם שירדו לעולם כאותה צורה ממש שנתראו אחר כך בעולם הזה, ואותה תבנית גוף האדם שעומד בעולם הזה כך הוא עומד למעלה, ובשעה שזאת הנשמה נזמנת לרדת בעולם הזה, זאת הנשמה כאותה הצורה ממש שעומדת בעולם הזה, כך עומדת לפני הקב"ה, ומשביע אותה הקב"ה שתשמור מצות התורה ולא תעבור על החקים שלה, ומניין שעומדות לפניו, שכתוב, (מ"א י"ז) חי ה' אשר עמדת לפניו, עמדתי ודאי, וזה נתבאר, ולפיכך גלמי ראו עיניך טרם שנראה בעולם הזה, ועל ספרך כלם יכתבו, שהרי כל הנשמות באותן הצורות שלהן כלן בספר נכתבות.

זוהר פרשת אחרי (סח):

בספרו של אדם הראשון נמצא שכל הרוחות הקדושים שלמעלה עושים שליחות רבי שמעון אמר, כתיב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בוא וראה בשעה שנשב

ח. פירוש ששמע רק שגם הנשמות העתידות להולד הן בכלל אלו העומדים שם. אבל לא שגם זיו הזוהר

הקב"ה רוח בכל חיל וחיל שבשמים, כל החיילות נעשו ועמדו בקיום שלהם, זה שכתוב וברוח פיו כל צבאם, ומהם נתעכבו שם עד שהקב"ה הורידם למטה, ולמדנו מיום שנברא העולם עומדים לפני הקב"ה, ונתעכבו עד שהגיע הזמן להורידם לארץ, ואלה שולטים למעלה ולמטה, זה שכתוב (מלכים א' י"ז) חי ה' אשר עמדתי לפניו, אשר אני עומד לפניו לא כתוב, אלא אשר עמדת, ואחר כך חזר למקומו ועלה למעונו בחיים חיותו, ואותן אחרים אין עולים עד שימותו, לפי שלא עמדו שם מקודם לזה כאותן האחרים, ולפיכך אליהו נעשה שליח ומלאך למעלה, ואלה הם הדביקים יותר למלך, בספרו של אדם הראשון נמצא שכל הרוחות הקדושים שלמעלה עושים שליחות, וכולם באים ממקום אחד, שנשמות הצדיקים מן שתי מדרגות הכלולות יחד הן, ולפיכך עולות יותר, ומדרגותיהן יותר^[ט], וכך הוא.

בספרו של אדם הראשון נמצא שכל הרוחות הקדושים שלמעלה עושים שליחות וכל אותן שהיו נסתרות שם ירדו ועלו בחייהם, כגון חנוך שלא נמצאה בו מיתה, והרי ביארנו ענין זה בחנוך ואלהו, ולמדנו מאה ועשרים וחמשת אלפים מדרגות לנשמות הצדיקים עלו במחשבה טרם שנברא העולם, שהקב"ה מזמין אותם בעולם הזה בכל דור ודור, ועולות ופורחות העולם ומתקשרות בצרור החיים, ועתיד הקב"ה לחדש העולם בהן, עליהן כתוב (ישעי' ס"ו) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגו'.

זוהר פרשת וירא (קח).

הדור של סדום ועמורה לא יקימו ליום הדין

גפרית ומלח שרפה כל ארצה וגו' כמהפכת סדום ועמרה וגו', אמר רבי יהודה הדור של סדום ועמורה לא יקימו ליום הדין, ומקרא זה מוכיח, שכתוב גפרית ומלח שרפה כל ארצה וגו', אשר הפך ה' באפו ובחמתו, אשר הפך ה', בעולם הזה, באפו, בעולם הבא, ובחמתו, בזמן שעתיד הקב"ה להחיות המתים.

זוהר פרשת ויצא (קנא).

באתי להודיע שירושלים קרוב היא ליחרב, וגם כל אותן ערי החכמים, לפי שירושלים דין היא ועל הדין קיימת ועל פי הדין תחרב

ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבתם וגו', רבי חייא ורבי חזקיה היו יושבים תחת העצים של שדה אוננו, ויישן רבי חייא, ראה את אליהו, אמר ממדרגה הגבוהה של האדון מאיר השדה^[1]. אמר [אליהו] עתה באתי להודיע שירושלים קרוב היא ליחרב, וגם כל אותן ערי החכמים^[א], לפי שירושלים דין היא ועל הדין קיימת ועל פי הדין תחרב,

ואתה ירושלים יזי הזוהר.

משמעותה שאור קדושתו של ר' חייא היא במדה גדולה וגבוהה עד שחקל אוננו נואר מן זיו שלו והדרו. **יא.** זה היה כמה שנים לאחר חורבן ביהמ"ק. אבל ירושלים ויבנה ועוד ערי ישראל נמצאו אז בהן חכמי ישראל וישוב של קהלות ישראל.

העמידות להולד עמדו שם. כיון שאצלן לא כתוב עומד היום אלא עמנו היום. [כלומר, נכללים עמנו ולא בפני עצמם] **ט.** פירוש יותר ממלאכים. **י.** תיבת קסטיטורא זרה. ואפשר שזו מלה מורכבת מן קסטי-טורא. קסטי היינו מדה, טורא היינו הר.

והרי ניתנה רשות לסמא"ל [לס"מ] עליה ועל איתני העולם, ובאתי להודיע להחכמים אפשר יאריכו שנות ירושלים, שהרי כל זמן שתורה נמצאת בה היא תקיים, לפי שהתורה עץ החיים עומד עליה, פסקה התורה למטה עץ החיים נסתלק ממנה, ועל כן כל זמן שהחכמים יהיו דבקים בתורה לא יוכל סמא"ל לנצחם, שהרי כתוב הקל קול יעקב והידים ידי עשו, והנה היא תורה העליונה שנקראת קול יעקב, וכל זמן שאותו הקול לא נפסק שולט הדבור ומנצח, ועל כן נצרך לראות שהתורה לא תפסק, נתעורר רבי חייא והלכו, ואמר דבר זה לחכמים, אמר רבי ייסא כלנו יודעים זה, וכך הוא, שכתוב (תהלים קכ"ז) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר, אלו הם העמלים בתורה עיר הקדושה קיימת עליהם, ולא על אנשים התקיפים שבעולם.

זוהר פרשת שלח (קנט).

כיון שידע הקב"ה שעתיד האדם לחטוא לפניו ולגזור עליו מיתה, למה ברא אותו?

הנסתרות לה' אלהינו והנגלת לנו ולבנינו וגו', רבי יהודה היה מהלך בדרך עם רבי אבא, שאל אותו ואמר, דבר אחד אני רוצה להבין, כיון שידע הקב"ה שעתיד האדם לחטוא לפניו ולגזור עליו מיתה, למה ברא אותו? שהרי התורה היתה שתי אלפים שנה קודם שנברא העולם, וכתוב בה בתורה אדם כי ימות באהל, איש כי ימות, ויחי פלוני וימת, איזו צורך לו להקב"ה באדם בעולם הזה, שאפילו אם יעסוק בתורה יומם ולילה, ימות, ואם לא יעסוק בתורה, ימות, כולם בדרך אחד, מלבד ההפרש שביניהם בעולם ההוא, אבל כאן הרי כתוב (קהלת ט' ד') כטוב כחוטא, אמר ליה דרכי רבונך וחקי רבונך למה לך לחקור בהם, מה שיש לך רשות לדעת ולהבין תוכל לשאול, ושאינ לך רשות לדעת כתוב (שם ה') אל תתן אל פיך לחטיא את בשרך, שדרכי הקב"ה וגו' נסתרות העליונות שהם טמיר ונעלם אין לנו לשאול, אמר ליה, אם כן הלא כל התורה היא סודות נסתרות, שהרי היא שם הקדוש העליון נסתר בה, ומי שעוסק בתורה כאילו עוסק בשם הקדוש, ואם כן אין לנו לשאול ולעיין בה, אמר ליה התורה כלה נסתר ונגלה, וגם שם הקדוש נסתר ונגלה, וכתוב, הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו, הנגלות לנו, שיש לנו רשות לשאול ולעיין ולחקור בהם ולהבין בהם, אבל הנסתרות לה' אלהינו, שלו הן, ולו הן נגלות, כי מי יכול לדעת ולהשיג דעתו הנסתרת, וכל שכן לשאול ולחקור, בוא וראה שאין רשות לבני העולם לדרוש ענינים נסתרים ולפרשם, מלבד מנורה הקדושה רבי שמעון, שהרי הקב"ה הסכים על ידו, לפי שהדור שלו נרשם הוא למעלה ולמטה, ועל כן נדרשו הסודות בהתגלות על ידו, ולא יהיה דור, כדור הזה שהוא נמצא בו, עד שיבוא מלך המשיח.